

295. Ó, hogy volt idő

James Mountain
(1843–1933)

Ó, hogy volt i - dő, mi - kor még

Csak ma - gam - nak él - tem én!

Hal - lot - tam, hogy hívsz sze - lí - den,

Mé - gis így szolt büsz - ke szí - vem:

„Sem - mit Te, min - dent csak én!

Sem - mit Te, min - dent csak én!”

2. Ám meglettél s megpihentem Fenn, a szent kereszt tövén.
Láttam nagy, csodás szerelmed, S büszke szívem lassan enged:
/: „Van mit Te, de van mit én!” :/
3. Ó, de Lelked, szent szerelmed Forrón áradott belém. Én
kisebb lettem, Te nőttél, És szívemben forró vágy kél:
/: „Többet te, kevesbet én!” :/

4. Égbe nyúlik sok hegy orma, Tenger zúgó árja mély, Ámde még nagyobb szerelmed, Teljes lett a győzedelmed: /: „Mindent csak Te, semmit én!” :/